

ІТАЛІЯ В 20-30-Х РР.

Прихід до влади в Італії Б. Муссоліні

- Криза італійського парламентаризму (неспроможність урядів *В. Орландо*, *Ф. Нітті*, *Дж. Джолітті*, *І. Бономі* та *Л. Факта* подолати урядову та економічну кризу).
- Вихід фашистів на політичну арену (установчі збори фашистської організації «Бойові союзи», керівником якої став **Б. Муссоліні** (*квітень, 1919 р.*), уперше обрання фашистів до парламенту в результаті дострокових парламентських виборів у *травні 1921 р.*).
- Надання фашистам фінансової допомоги з боку великого капіталу, який побоювався перемоги лівих сил.
- *Листопад 1921 р.* — з'їзд фашистів, на якому офіційно було проголошено створення партії, публікація фашистами програми, заснованої на ідеї «величі нації».
- Початок фашистських погромів демократичних організацій (осінь, 1922 р.), підготовка Б. Муссоліні до здійснення державного перевороту, пред'явлення уряду ультиматуму з вимогою надати шість міністерських портфелів для фашистів.
- *28 жовтня 1922 р.* — організація фашистами «походу на Рим», унаслідок якого король **Віктор-Еммануїл** запропонував **Б. Муссоліні** посаду голови уряду (парламент виявив йому довіру).

БЕНИТО МУССОЛІНІ

ВІКТОР ЕМАНУЇЛ III

Основні заходи уряду Б. Муссоліні

- *Грудень 1922 р.* — створення Великої фашистської ради.
- *Січень 1923 р.* — створення Добровільної міліції національної безпеки.
- *Квітень 1924 р.* — перемога на парламентських виборах шляхом терору (убивство соціаліста Дж. Маттеотті, який критикував новий режим).
- Боротьба проти опозиції, яка утворила «Авентинський блок» (демократи, соціалісти, більшість лібералів).
- Скорочення прямих та збільшення непрямих податків.
- Заборона фабрично-заводських комітетів.
- Прийняття закону про чистку державного апарату від «підозрілих елементів» (1925 р.) та закону про права прем'єр-міністра, за яким глава уряду був звільнений від відповідальності перед парламентом.
- *1926 р.* — прийняття надзвичайних законів (розпуск усіх політичних партій, крім фашистської, закриття їхніх газет, анулювання їхніх парламентських мандатів; заснування *Особливого трибуналу*; відновлення страти за політичні злочини; запровадження адміністративної висилки без суду і слідства; закон про профспілки, за яким всі нефашистські профспілки оголошувалися розпущеними).
- Знищення парламентаризму, завдяки низці законів 1928 р.
- Пропагування ідеї «загальнонаціональної» влади, яка вимагала для народу повного підкорення (гасло «*Все в державі, все для держави, і нічого поза державою*»).
- Контроль фашистів над економічним життям.
- Союз із католицькою церквою.

Створення корпоративної системи

Корпоративізм — вид соціальної організації суспільства, що характеризується наявністю твердої ієрархічної системи влади, у якій одержавлені корпорації, що об'єднують робітників і підприємців за галузевою ознакою, тримають під контролем практично все економічне і соціальне життя країни.

Корпоративна держава — одна з форм авторитарного політичного режиму, ідеологи якого розглядають державу як сукупність корпорацій, що виконують певні соціальні функції.

Принципи корпоративної політики

Викладені в «Хартії праці», схваленій Великою фашистською радою (1927).

Визначення функцій Національної ради корпорацій (1930), яка очолювала всі корпоративні організації.

Початок створення корпорацій (1934), які мали об'єднати підприємців і робітників певної галузі.

Створення економічної ради, яка координувала діяльність корпорацій у місцевому масштабі.

Завершення будівництва «корпоративної держави» реорганізацією вищих законодавчих органів держави (1939), згідно з якою місце Палати депутатів зайняла палата, що формувалася фашистською партією разом із Національною радою корпорацій.